

нѣбы певно нѣякого хбсна школѣ. Дальше мушу замѣти, что въ гр. кат. обрядѣ грае даже важную роль спѣвъ церковный, на который въ школѣ треба конечно звертати увагу, бо коли §. 29 новелѣ уваглядняє музыку церковну, то не менше належить уваглядняє спѣвъ церковный, подносачій духа и благородяючій сердца молодѣжи. Вже роворядженіе минист. въ 12 мая 1877 уважає потребу плеканія сего спѣву, а и инспекторы окружніи маютъ обовязокъ звертати на тое увагу поединокихъ учительствъ. Подобно такожь и учительни обовязаны умѣти спѣвъ церковный, который належитъ до ихъ предметовъ науковыхъ, а подобно тое съ тымъ бльшимъ настискомъ, позаважаючи у настъ подыбати можно учительки въ школахъ мѣшаныхъ, поставлены на рѣвнѣ съ учительами и маючи въ своихъ рукахъ провѣдь цѣло школы, тоже належитъ для того уважати, чтобы они и въ тѣмъ взглаждѣть отпѣвали вымогамъ свои квалификации. При дебатѣ надъ §. 75 было сказано, что тамъ не расходится о принципѣ або якъ взглажды политичній. Я увѣривы радостно сему, коли до свѣдѣя не почувству мене о неправдѣ сего. У настъ въ Галичинѣ переняте цѣле шкельництво духомъ пануючою системы и тенденцію: гнести Русиновъ на кождомъ кроцѣ.

Школа, которой отнято характеръ конфесійный, которую отдано въ руки непокликаныхъ, съ шкельництвомъ не обзнакомленыхъ людей, нынѣшина школа либеральная стає для сельской молодѣжи бльше постражомъ, якъ заведеніемъ науково-уважовочимъ, а доказомъ сего есть дуже слаба фреквенція нынѣшиныхъ школъ, и низкій степень народной просвѣты. Даты статистичній въ р. 1802 даютъ сумне сѣдоцтво о станѣ школъ въ Галичинѣ, Дальмации и Буковинѣ, позаякъ загальнѣ число тыхъ, котрѣ ходили до школы, не выносить въ тыхъ краяхъ бльше, якъ 13—15% загалу населенія. Правда, и у настъ существуетъ примусъ шкельный, однакъ нашъ селянинъ охотнѣйше заплатить кару и пойти свою дитину пасти худобу въ поле, якъ ишле еи до школы, где панує индеферентизмъ религійный. Говорю тое въ досѣдѣ, бо жю середъ того народа и бачу докладно его отразу до тенерѣшихъ школъ, а наколи кто старає на правнїй дозрѣвъ змѣнити що налучше, то напитнютъ его люде, въ которыхъ рукахъ спочива зарядъ школъ, а котрѣ о шкельництвѣ народнѣмъ не мають нѣякого понятія, яко ворога просвѣты и реакціонера. Дуже то выгодно разправити надъ школами въ пышнѣй сали и далеко отъ тыхъ мѣсцъ, котрѣ хочеся духови часу отпѣвѣнными средствами просвѣчати, пятньючи при тѣмъ кождого, кто поднесе гадку противу, именемъ реакціонера. Я прошу всѣхъ моихъ пп. опонентовъ, най потрудятся звягнути до однї только сельской школы въ Галичинѣ и взволять одинъ только тѣждень уважно и бѣсторонно всему приглянути, тогды перестанутъ они певно домагатись радикальной реформы нашихъ школъ, а будуть еи найзаявливими противниками. Для того, коли уваглядно тенерѣши сумній станъ шкельництва, то думаю, що кождый Русинъ мусить съ вдоволеніемъ приняти проектъ сего новелѣ, которъ якъ я вже сказавъ, кромѣ уст. 2. §. 48, и въ Галичинѣ буде введеніо, позаякъ новелѣ таї звертає дѣйстно шкельництво на лучшу дорогу и дає рускому народови надѣю обезвреженія его интересовъ въ шкельномъ выхованію. Кромѣ вышесказаного, подыбую еще въ нынѣшиной школѣ слѣдуючі надѣжжити: Рѣвоуправненіе всѣхъ языковъ краевыхъ въ школѣ запоручас осн. зак. дер. въ 21 грудня 1867, зак. шк. въ 14 мая 1869 и зак. для Галичинѣ въ 22 черв. 1867. Мимо того однакъ не уваглядняє у настъ рускій языкъ въ многихъ мѣсцяхъ тамъ, где руска молодѣжь переважає своимъ числомъ, а именно позволяютъ себѣ учительѣ вводити языкъ польскій яко выкладовий. Вправдѣ заливновало настъ правительство, що усуне всякий того рода надѣжжити, однакъ мы завелись въ тыхъ надѣяхъ, хоче знаємо дѣбѣ, що правительство знає дуже докладно о многихъ такихъ случаїахъ нарушения нашихъ правъ. Петиції многихъ громадъ въ долинскаго округа внесеній тутъ до выс. палаты взглаждомъ нарушениа правъ руского языка въ школахъ, остають бѣть двохъ лѣтъ неполагоджеными. Въ селѣ Кіїдавовѣ, бучацкого повѣта, нема въ тамошнѣй школѣ, кромѣ одного ученика, жадно дитини іншого, якъ гр.-кат. обряда. Тую школу отдано учителеви рим.-кат. обряда, который не толькоже по польски выкладає, але учить до того гр. кат. молодѣжь, чтобы не крестилась крестомъ свого обряда, чтобы не ходила до своей церкви, а навѣть щобъ не отдавала еи знаку поважанія; учить, що обряды гр.-кат. церкви суть дурніцею, що священики гр. кат. не повинні женитись, що то все есть схизмо. И такій панъ учитель, звямаючій тасіте такожь мѣсце громадскаго писаря, заслугує себѣ еще на похвалу и признанье въ стороны власти шкельной.

Въ рускѣй школѣ вправъ при семинаріи учительскѣй есть директоромъ чоловѣкъ, котрого поступование звѣтє або актобъ доходженія, предпринятого въ наслѣдокъ жалобы лѣвовскихъ Русиновъ. Чоловѣкъ сей, помимо удѣленыхъ ему упоминѣи и наганѣ (роз. мин. въ дні 22 вересня 1882) не перестає уважати школу яко арену своихъ политичнѣхъ цѣлій и працює не въ хосені, а для руины сей рускїй школѣ вправъ, высмѣяючи отверто и публично пѣредъ учениками свой

обрядъ и свое вѣроисповѣданье, такъ що тажко назвати подобного чоловѣка инакше, якъ безконфесійнимъ. Зъ сего случаю видно, якъ шкельниковъ булы ухилены уступу 2 §. 48; тогды могли бы свободно безконфесійній учительѣ бѣгажувати молодѣжь бѣть въ обрядѣ и вѣры, попыхати еи въ пропасть неизѣрства и выховувати державѣ людемъ найнебезпечнѣихъ.

Рускій народъ въ Галичинѣ есть народъ глубоко религійній, сильно звязаныи съ свою церквою, еи обрядомъ и церемоніями; дні уважає и школу яко доњку церкви, а позаякъ теперѣши школы не дають его молодѣжи выхованія въ тѣмъ дусѣ, въ якомъ бѣть бажавы, не увагляджаютъ его святощї религійнѣхъ, обрядовыхъ и національныхъ, тоже приневоленій бѣть вястись за заснованье власнѣхъ школъ конфесійнѣхъ, не маючи доѣврѣ до школъ существуючихъ. Тоже я бѣзывають тутъ до выс. палаты, яко власти законодательной, и до выс. правительства, яко власти екзекутивной, щобъ положили конецъ тому повному занедбаню выхованія религійнаго руского народа, бо дальше поступование въ тенерѣши бѣть доведе лишь до горшаго невдоволенія руского народа, до негодованія, а въ концѣ до повної апатіи для справы шкельництва. Наколи отже новелѣ має дѣйстно усунути цѣлій рядъ недостаткѣвъ въ нашомъ шкельництвѣ, коли має она спровѣдь причини тисе до вѣдненія образованія и загальної просвѣти, то мусить въ постановахъ еи бути належито увагляднена и сторона религійна. Сильнѣйшому легкѣ побороти слабшого, легко перевести засаду „сила передъ правомъ“, однакъ слаба іскра зачалена въ хвилі такої побѣды, разгорится при першій случайности ослабленія силы витязя сильнымъ огнемъ, который не такъ легко буде згасити. Тоже въ интересѣ кождого добромыслия лежить: запобѣгати сему и не давати причини до нарушена найсвѣтѣшихъ чувствъ людескихъ.

Слова высказаний мною выкліканій суть справедливими жаданіями гр. к. церкви, есть то голось цѣлого руского народа, а промовляють за нимъ и численній петиції моихъ земляковъ, внесеній тутъ властиво не противъ новелѣ самои, а противъ выняткового становища Галичини, заказаного §. 75. Се мос сильне пересвѣдчене, що только на подставѣ религії може школа розвивати въ хосені держави и поединокихъ еи членовъ, и для того буду голосувати за рускихъ пословъ Озаркевичъ, противъ внесена Ковалевскій и Кулачковскій.

отповѣдь бесѣдникамъ лѣвицѣ злишно. Наступила промовы спровозавцѣвъ именно зъ стороны меншості пос. Бера, зъ стороны бльшості Линбахера. Бѣръ констатує, що обовязуючі законъ шкельный отповѣда зовѣмъ потребамъ шкельництва — число ученикѣвъ збльшилося значно, а доказомъ бѣгажности существуючого закона есть тое, що громады сельскїи вносили охотно дотеперѣшній тигарѣ на школы, помимо тогъ, що тигарѣ тѣ були значні. Новелѣ надає школамъ характеръ конфесійній, а тѣмъ самимъ піддає цѣлу науку пѣдь провѣдь въ дусѣ одного пануючого вѣроисповѣдання. Рѣб' се дуже небесечна, коли призначає духовенству вильні на цѣлу науку, тымъ бльше, що, якъ учить досвѣдъ, и религійного духа будить не школа, а толькоже жити. Бесѣдникъ пѣдносить въ концѣ, що павѣть на случай ухваленія новелѣ, не буде могла она бути переведеною, позаякъ противитись будуть еи найживнѣйшій интереси державы, котрї пешкодягатъ еи выполнаніе? — Пос. Линбахеръ отпирає засади меншості, начебы новелѣ була противною конституції, зносилася засада безконфесійності школъ и підкунувала самостїйність науки. Не есть се ѿще нарушеньї рѣвности всѣхъ супротивъ права, коли жидовъ не допускає на учительствѣ тамъ, где есть бльшостъ христіанської молодѣжи, тутъ ходить толькоже о тогъ, що выхованіе домашнє могло дальше розвиватись въ школѣ на тыхъ самихъ засадахъ и безъ нарушена чувствъ религійнѣхъ кождого вѣроисповѣдання. Опосля приступлено до голосовання надъ внесеніемъ переходу до росправы спеціальній; голосование отбулось поганно, внесено 174 голосами противъ 164. За внесеніемъ голосувавъ зъ рускихъ пословъ Озаркевичъ, противъ внесена Ковалевскій и Кулачковскій.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Понеже офиціозній нѣмецкій днівникъ „Post“ въ однѣмъ зъ піддавніихъ чиселъ розписався широко о тѣмъ, що россійскїи заговорщики задумали напевно доконати якогось атента въ часі коронації, то здається голось сего днівника буть причиною, що правительство россійскїе робить що може, щобъ поліцію, котра має стече рече порядку пѣдь чась того обходу, зворгнізути якъ найлучше. Покликано зъ Парижа найзбѣнніихъ поліц. агентовъ. Зъ Петербурга вислано до Москви ген. Трепова, и той сейчасъ по своїмъ пріездѣ прогнавъ зъ Москви 2000 підозрѣвнихъ людей, а теперъ, якъ пишуть „Московскій Вѣдомості“, организується въ Москвѣ скримблій отдѣлъ поліційній пѣдь начальствомъ подковника поліціймайстра Аntonova. До того отдѣлъ вѣдуть: 190 найдоствѣннійшихъ и найлучше обізакомленыхъ съ поліційною службою офицірівъ, 2 комисарѣ, 5 комисарскихъ помочниківъ, 60 надзирателівъ и 200 поліціянтівъ. Вибіръ надзирателівъ и поліціянтівъ отбувається съ найбльшою оглядностю.

„Neue fr. Presse“ телеграфує, що въ процесії нигілістовъ, котрї сгавали передъ петербургскими трибуналомъ запавъ вже засуду. На смерть засуджений: Гратчевскій, Богдановичъ, Златопольскій, Будзевіч, Телябовъ и Клименко; на вѣчну тюру: Стефановичъ и Івановская, пройд обжалованій на тяжку вязницю отъ 15—20 лѣтъ. Якъ загальнѣ надѣються царь злагодить засуду трибуналу. Ми доносили вже коротко о непорядкахъ въ університетѣ варшавскому. Студентъ Жуковичъ, православный, прійшовъ бувъ до Апухтина, куратора учебного округа и вручивъ ему прошеніе. Чи черезъ ошибку, чи нарочно не написавъ отповѣдного титулу, належачаго кураторови, но вмѣсто „Ваше Высокопревосходительство“ було въ прошеню просто „Ваше Превосходительство“. Апухтингъ почавъ безчестити строгими словами Жуковича. Молодому, та еще и горячому студентови не радо прійшло слухати підозрѣвнихъ комілментівъ и Апухтингъ чимъ разъ гірьхъ словъ ставъ добирати, Жуковичъ доведений до крайності ударивъ Апухтинга зъ мѣсця два разы въ лицо. Жуковича арештовано, а студентовъ, котрї прійшли доштуватись, где подѣвся Жуковичъ, поліція частю розгнала, а частю позамахала. На університетѣ не пускають маже цѣлкомъ студентовъ, а если пускають, то толькоже тихъ, котрї або Жуковича вyrkajutsya, або суть въ силѣ доказати, що они не були межи тими, котрї атакували Апухтинга доштуючись о Жуковича. Вт мѣстѣ велике розъярене. Черезъ колька днівъ по той афѣрѣ товши розъярену публику ходили громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ військо и поліцію въ друге, и зновъ студентовъ то позамахано, то розгнано. Відомо, що въ 18 (цивітія) вѣдуть варшавській обер-поліціймайстеръ ген.-майоръ Бутурлинъ отозву, въ котрї такъ сказано: „По причинѣ зайшовніхъ межи лѣвицї, мусіть президентъ звернути егу увагу на невластивий спосіб трактування справи по замкненії вже дебатъ, почтъ, коли галасъ піднімавъ лѣвицю все не втихавъ, зрѣвъ пос. Гавзнеръ“. Позаякъ отпакъ засада звѣтє въ школѣ въ школѣ въ школѣ, то громади громадно по улицяхъ. Студенти змагалися отпакъ знову авдіенції у ректора університету Благовѣщенського, але той не принялъ студентовъ, завѣзвавъ

сумного прақлюченія потягнено въ судѣ до отвѣтчиности. Подаемъ сю охуи пригоду до прилюдной вѣдомости такожъ и для того, щобъ наші люди бодай зъ чужої школы учились розуму. Крайна бо вже пора, щобъ наші люди вже разъ отмілились въ покинули свою погану натуру, запомагати нехристів, котрій ихъ за добрій грошъ обманюють та що ганьблють, поштуркують а на вѣтъ інеразъ і житя позбавляють. Маємо славити Бога і въ Тернополі купцівъ або Русинівъ, котрій суть членами рускихъ товариствъ, предплатниками рускихъ часописей, якъ и пр. п. Т. Стажевичъ, або і такихъ, котрій спомагають рускій інінітіції, несуть жертви на рускій народній цѣлі, кореспондують сть сторонами рускими по рускій, якъ пр. п. Поповичъ. Крайна пора вже, щобъ мы давали заробляти виключно ліпшь нашимъ людямъ, або такимъ, що умюють і Русина пошанувати та зъ гроша узбіраного бѣтъ Русинівъ і на руску цѣль жертвують бѣтъ себе якусь лепту!

— Зъ Бережанъ пишуть намъ, що дні 7 (19) с. м. отбувся тамъ музикально-декламаційний вече рокъ при співчестії музики войскової. Дохдѣль зъ вечерка бувъ призначений на бѣдныхъ учениковъ гімназіальнихъ. Співъ і декламації були рускій і польській. Зъ рускихъ куспниковъ 1) п. Корнило Кузыкъ отспівавъ Шевченкове „Завѣщаніе“, композиції Вербіцкого, баритономъ сольо въ супроводѣ двохъ хоровъ і фортепіано; 2) хоръ отспівавъ Вербіцкого „Битву“; 3) п. Корн. Кузыкъ отдекламувавъ уривокъ зъ „Скита Манявскаго“ Антона Могильницкого; 4) крѣмъ того отспіваво пісню не обніяту програмою „Широкій лугъ“. Дохдѣль зъ вечерка бувъ певно невеликій, бо майже півъ салѣ було порожній. — „Бувший тамъ.“

— Зъ Снятини пишуть намъ: У насъ великий рухъ передъ выборами до сойму і до ради державної. Поляки не згодилися на кандидата до сойму: одинъ ставлять маршала повѣт. бар. Ка при, другій знову бѣдича І. Мойсу. Съ выборомъ послѣ до ради держ. не можуть собѣ дати ради Поляки „поїзесового вуздуна“. Они подѣлилися на двѣ партії: одна хоче адм. дра Готлиба зъ Львова, а друга рабина Блоха зъ Флоридорфу. Дойдѣло наставъ до того, що сторонники дра Готлиба зневажили чинно Ад. Тернера, висланого бѣтъ Блоха до агитовання, а властители господи, где Тернеръ захвачавъ, Давидови Айзенштайнovi повідомляли шиби. Попіраній черезъ „Dziennik Polski“ бар. Ромашкавъ зъ Городенки не має і не буде мати щастя, бо его жиды дуже не люблять.

(+) Въ спраѣт куренди Пресос. еп. противъ агитаций католицкихъ звѣщають намъ зъ колькохъ наставъ сториць, що гдяжки священики отчитали туго куренду „якъ за панцирь“, не пояснили основно народови о то що іде, тактъ що нардѣл побаламутивши і думаютъ, що епископъ власне наказує сполученіе святе отъ 2 цвѣтія (така була дата куренди). Зъ надѣ Днѣстра жь, зъ дек. жуковецкого, одержали мы звѣстку, що въ однѣмъ селѣ

священикъ просто перекрутівъ змисль куренди і поучивъ (sic!) нардѣл, що цвѣарь і напа хо тять сполученіе святе (якъ разъ такъ само, якъ пише ко. Стояловскій). „Прости ему Боге грѣхъ сего!“ — тими словами кончили наши дописва тель і намъ хиба ними заківчили...

— Видѣть литературу-драматичного товариства въ Коломыї завѣдомлиле, що дні 6 л. мая (въ неділю походи) о год. 4 по полудній отбudeся надіорійочний загальний зборъ тогожъ товариства въ комнатахъ „Рускій читальній“ при ул. Надвірнянській ч. 113, на котрій вѣхъ Ви. членовъ запрошується.

— Жиды, поддани австрійській, перебуваючій въ Россії, будуть видаленій, если не викажутся въ протягу трехъ мѣсяцівъ постійними занятіями.

— Рабинъ въ Ланцутѣ удався бувъ до директора тамошньої школы съ жаданіемъ, щобъ въ клясахъ поздомії сть стѣн Росіятіє Христя, бо въ противнімъ случаю ученики-жиды перестануть ходити до школи. Мѣщане рада школи не згодились на рабинову забаганку і ухвалили, що жиди мають вставати зъ мѣсця при отмовлюванію молитви христіанської.

— Зъ підъ Калуша пишуть намъ: Въ новѣйшихъ часахъ писали газеты много доброго о мѣщанахъ калускіхъ. Прошу помѣстити теперъ такожъ колька словъ наганы, на котру они заслужили, а на гану тую повинні разъ приняти, бо походить бѣтъ ихъ пріятеля, котрій радбы видѣти мѣщанство на такому передіомъ становиску, якъ ему належиться. І. Теперь отбувається въ Калуші бранка. Зъ 67 селъ до староства належачихъ, сидить твойти і тыхъ заступники сть делегатами і множествомъ хлощівъ і ихъ родинъ. Все тое поневѣряється по жидовськихъ домахъ і лишає тамъ свій грошъ. Не школа то? По шинкахъ размозвляються вечерами жиды съ вѣйтами о будущихъ виборахъ; въ сей способъ і морально наша справа забивається, і грошми нашими ворогомъ запомагається. ІІ. Читальнія мѣщанська помѣщена въ дому жидовському, і коштує рѣчно 168 зр. ІІІ. Склепъ купца Я. Корытовського і тогожъ помешканія знаходиться въ дому жидовському за рѣчний чиншъ 700 зр. Щожъ въ п. мѣщане калускі на тое скажете? Не школа то тыхъ грошей, що идуть въ кишеню жидовському? А колько то ви докладаєте що недѣлъ і свята? Выходячи зъ утреній або вечерній, ідите на мѣсто, і розходитеся по склепахъ, а гдекотрій і до шинку заглянє, бо до дому далеко, а служба божа бѣтъ утреній не далеко. Не лѣпше бы то було зайти на хвильку до читальнії, тай тамъ щось нового і пожитично го зъ газетъ вичитати? Не будобы то добре, кобы тай вѣйтами і делегатами, що до бранки поїзддилися, по рускихъ домахъ почували, тай тамъ съ мѣщанами о виборахъ говорили? Кобы то мѣщане тыхъ проводириївъ 67 селъ запросили до своеї читальнії на вечерній, тай тутъ собѣ якъ братъ съ братомъ поговорили. Ба, коли комната читальнії малій, нема где помѣститися. Не будобы то добре і дуже хосено, еслибъ Корытовській тыхъ 700 зр. не жидови, але до читальнії за на-

смѣ хаты плативъ, не выплатилабыся може мѣщанамъ ихъ хату? И щожъ въ мѣщане калускі, мѣщане іншихъ мѣстъ повѣтowychъ скажете? Чиже не видите въ нагоді потреби якъ найкоріше закупити власний домъ, въ котрому бы и читальню і склепъ і гостинницю можна помѣстити. Читальнія калуска поставила себѣ, о колицо зъ бозови еї помѣщено въ „Дѣлѣ“ себѣ пригадаємо, за задача, передовсімъ о власний домъ постара тися, тай якъ чулисмо зобрали до сеї поры на тую цѣль вже 200 зр., улькованихъ въ рускому банку (книжочки лежить яко депозитъ въ Народній Домѣ). Але грошъ сї зображеній, якъ зъ певного жерела знаємъ, набѣльше отъ позамбець въ людей, а лиши маленько отъ мѣщанъ; були предсѣ і суть межи Вами такій, що по 200 зр., 100 зр., 50 зр. обѣцали, однакъ до сеї поры не дали. Кто має що дати, наїде, — скінчимося по можности, та купуємо хату; кобы задатокъ зображенія, а потому чиншами єї сплатимо. Нехай

тысячъ зъ рускихъ рукъ въ чужій не падуть, — та нехай на обѣціяхъ не кінчиться. Дальше належиться мѣщанамъ нашимъ нагана і за се, що до той поры не було загального зображенія читальнії за р. 1883. Якъ до сего красного оказія буда під чась бранки; всѣ села були мали своїхъ презентантівъ. Нема межи Вами животворячого духа, нема кому припинати. При такихъ зображеніяхъ, підноситься і духъ, і звереся якісь залеглій креїць. Досі лиши зъ „пушки“ читальнії, до котрої платиться за гру въ млынку (нѣбѣ шахи) по 1 кр., капіе гдещо на хату, але се невеликій спасибогъ, — такъ требабы довгі вѣкі на хату для читальнії чекати... Тримайтесь, панове мѣщане, а буде васъ свѣтъ шанувати! — Вашъ братъ.

— О. Михаїл Калинець, пров. канцлеръ митр. каністорий по Львову, зложивъ минувшого тижня свій урядъ; его мѣще обиявъ тымчасомъ о. Каракевичъ.

— Наши новинки въ ч. 40 п. заг. „Дотепъ дра Смолікъ“ стагнула на насъ зовѣтъ ненадійний, до недірчності тенденційний нападъ. Въ колькохъ зъ сеї новинки вибранихъ словахъ отнайшла одна руска часопись оскорблена „гуманності“ і нашихъ рускихъ пословъ. — Якъ собѣ читатель наша пригадаєть, цѣла загадана новинка держана въ жартобливомъ тонѣ: дра Смолікъ симѣє зъ по грозы атентаторомъ противъ „правицѣ“, смѣється і гр. Таффе, — і мы посмѣялись, кажучи, що Русини на динамітовомъ атентатѣ (противъ „правицѣ“, бѣжъ противъ неї владѣніе мавъ нѣбѣ бути сеї атентаторъ), не малиби страти, вже по той простой причинѣ, що рускі посли не суть складовою часткою „правицѣ“. Впротѣмъ колько на вѣтъ конче охотѣнъ кто доглянути въ нашихъ словахъ думку о атентаторѣ противъ цѣлої нації, то і тогда наша жартъ не бувши не на мѣсці, такъ якъ Русини бѣтъ цѣлої тенерншої ради державної не можуть чого небудь надѣятися, а маючи найменше (лишь 3) заступниківъ, дѣйстиво — розмѣрно — найменше стратилибъ. Все жъ то говорится очевидно жартомъ... Не знаємо проте,

чому ту бѣльше дивуватись: чи поверхности і недорѣчності закиду, чи злїй воли та сльоїї пристраси, котрі ажъ такихъ средствъ (въ звѣсткахъ) не бѣтъ намъ не отъ пильї цѣлі) противъ „Дѣла“ готова иматися. Наши публіки звумте зама одѣнити по заслугѣ такій закиди. Ми — свѣдкомъ нашій читатель — полемикъ єї рускими часописями інколи не викликували, і не будемъ викликавати; вирочимъ на будуче на всяка недорѣчнія інсценія — кому не буде — не конче і дтпобѣдати схочеть.

— Чемій посми. Читатель нашій маєтъ єще не забути алеріи посла Оборонного, обжалованого зъзвагу урядника поштового; задля гдяжкихъ формальностей рѣшила рада державна не видали сего посла въ руки суду. Тенеръ домагається ц. к. суду окружного въ Тарновій у ради державної призводу потягнути до отвѣтчиності посла гр. Яна Тарновскаго, а то за зневагу възьмого судового.

— (Арбітъ вѣсти.) Въ Quebec (въ поль. Америцѣ) спалився будинокъ парламенту, въ Дельги (въ азіят. Индіяхъ) 200 домувъ. — Стрекуючій власне пекаръ въденьській намовив до звомы накарбъ въ моравському Берії; держава спомагає властільцевъ пекарій — пекарями войсковими. — Капіталісти французькій закладають въ Россії банкъ рѣбництвій для полудневыхъ губерній.

Вѣсти єпархіальний.

Зъ Аешархії Львівської.

Завѣданій до каноничногъ інституції оо. 1) Володим. Глодинській на пар. Бережниця, 2) Николай Свічинській на пар. Черніхівцівъ.

Введеній въ душпастырській посады оо. 1) Іоанп Редкевичъ якъ сотр. въ Залещицяхъ; 2) Володим. Глинській якъ завѣдатель Девятирки.

До дух. скіменица львівського принятый Николай Чубатый на I. робъ.

Зъ Епархії Переїмської.

Каноничну інституцію получили оо.: 1) Волод. Левицкій парохъ въ Немирові на пар. Нагорці, дек. куликівського; 2) Дим. Ісаїччикъ зав. кап. Лобозови на пар. Залбока Воля, дек. ярославського; 3) Вас. Мациоракъ завѣд. пар. Ляшки завізанди на тую парохію; 4) Кипр. Йосеницькій завѣд. капел. Допушанка хомини на пар. Загоревъ, дек. балягородського; 5) Петро Тустаповичъ, сотр. въ Тройці на пар. Ялин, дек. саноцького; 6) Дим. Баланській завѣд. Сідця на пар. Былина велика, дек. мокрянського.

Завѣдательства получили оо.: 1) Віктор. Решетиловичъ завѣд. пар. въ Тучапахъ, завѣдательство пар. Немирівъ, дек. любачівського; 2) Юл. Йосеницькій, сотр. въ Старобі-соли, завѣд. капел. въ Допушаній хомині, дек. старо-самборського; 3) Александ. Чайковській зав. пар. Ялина, завѣдательство пар. Дашибка, дек. устрицького; 4) Мих. Калимоць, зав. Былини великої, завѣдательство пар. Сѣльця.

Бараболъ насінній

August der Starke (блѣл.), знаменитий въ смаку, дуже плодни і вытревалій, особенно достойній порученія, 100 кильо 18 зр., 5 кильо 1 зр. 20 кр.

Redskin flourball великий, червоний, плодни, нѣколи не гніють 100 кг. 10 зр., 5 кг. 60 кр.

Fidelio, съ сірою, ранатою лунівною, незвичайної тревалії і плоднії, 5 кильо 1 зр. 50 кр.

Бѣлій рожѣ, хороший і смачний, 5 кильо 60 кр.

Poleson edel, великий, округлий, бѣлій 5 кильо 1 зр.

Зелений дробій, дуже смачний і тревалій 5 кильо 60 кр.

Мѣшки съ пять кильограмами

высыпають за посльїлатою почтою, бѣль скілької доставляють до стації железніць Креховичъ. Перенеска въ всѣхъ країахъ языкахъ.

(3—10)

Всі роди ви пробованій, розмішні зъ 1/2 кильограма.

Францъ Слонъцький

66 Рожніято въ, поча лосо.

ТОРГОВЛЯ церковныхъ знарядівъ

підъ фірмою

ТАДЕЙ УЗЕМБЛО

во Львовѣ, въ ринку, ч. 36, основана въ 1850 роцѣ,

порученія великій выборъ фелюївъ, хоругвівъ, стихарівъ, иконахъ професіональнихъ, иконъ на бляшахъ і полотнѣ, підсвічниківъ, падальниць, крестівъ, бладханівъ, плащаниць, бурстъ, антическій, вояжного рода бліцькою ризи і пр.

Порученія въ провінції вимовляються дуже скоро і точно.

Підсвічники на жалавъ вимовляються франко.

4—4

Съ постачаньемъ

Тадея Уземблы вдова.

Ч. 16.978.

Отворенье публичной субскрипціи на облигации пожички краєвої зъ р. 1883 въ сумѣ 3,800.000 зр. а. в.

На силѣ устава краевихъ зъ дня 28. Студня 1881 (Дневникъ устава и разпорядженій ч. 5 зъ р. 1882), зъ дня 22. Марта 1882 (Дневникъ устава и разпорядженій ч. 34) и зъ дня 27 Цвѣтия 1882 (Дневникъ устава и разпорядженій ч. 52) Выдѣль краевый Королевства Галичины и Володимирии зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ есть утвержденный до затягненія въ имени краю слѣдующихъ пожичокъ: 1) пожички въ сумѣ 1,100.000 злр., яко краеву подмогу на будову галицкої желѣзницѣ трансверзальної; 2) пожички въ сумѣ 1,919.400 злр. на сплату пожичокъ краевихъ, давнійши затягненіи, и 3) пожички въ сумѣ 1,025.000 злр. на кошта урядженія и на льокацію Банку краевого.

Зъ тыхъ пожичокъ постановивъ Выдѣль краевый зреализувати суму 3,800.000 злр. в. а. выданьемъ $4\frac{1}{2}$ процентовихъ на оказателя звучащихъ облигаций краевихъ по 100, 500, 1.000, 5.000 и 10.000 злр. в. а. до повышеної висоты, вѣдно до формулярівъ, облигаций и тымчасовихъ квитовъ, тоже плану амортизації, затвердженихъ черезъ Его Ексцеленцію П. Министра Финансовъ рескриптомъ зъ дня 10. и 16. Цвѣтия 1883 чч. 1501 и 1650. Выдѣль краевый въ имени краю приймає на фондъ краевый належитоство стемплю, тоже податки, припадаючіе вѣдь облигаций и купоновъ. Однакожъ податки зостають принятій лише въ висотѣ сумы, маючої вплачувати ся посли нормъ, теперъ обовязуючихъ. — Дня 1. Мая и 1. Листопада кожного року ажъ до сплати капиталу буде виплачувати ся оказателеви за оказаньемъ запавшого купону кожої облигациї провізія по четыри и п'ять вѣдь ста зъ долини. Сплата облигаций наступить найдальше въ $38\frac{1}{2}$ рокахъ почавши вѣдь 1. Мая 1884. Льсованье облигаций буде вѣдбувати ся два разы въ роцѣ, т. е. дня 1. Лютого и 1. Серпня. Въ три мѣсяцѣ по льсованю вильсований облигаций за зложеніемъ въ касѣ краевої разомъ зъ незашавшими купонами будуть сплаченії въ повній іменній вартості.

Такъ выплату купоновъ якъ и сплату вильсованихъ облигаций буде довершати у Львовѣ каса Выдѣлу краевого, а въ іншихъ мѣсцевостяхъ тії інституції, котрій черезъ Выдѣль краевый зостанутъ при льсованю означенихъ и въ публичныхъ письмахъ оголошенихъ.

За сплату капиталу въ часѣ повышеної означенії, тоже за правильну выплату вѣдсотківъ ручить цѣлій край Королевства Галичины и Володимирии вразъ зъ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

УСЛОВІЯ СУБСКРИПЦІИ:

1) Субскрипція буде вѣдбувати ся въ дніяхъ 9., 10. и 11. мая 1883. — У ЛЬВОВѢ: 1) въ касѣ краевої, 2) въ касѣ щадничої, 3) въ галицкому Банку кредитовомъ, 4) въ галицкому акційномъ Банку іпотичної и 5) въ банковомъ домѣ Августа Шелленберга; въ КРАКОВѢ: 1) въ касѣ щадничої, 2) въ касѣ Товариства взаємного кредиту (при Товариствѣ взаємнихъ уbezpeчень), 3) въ банковомъ домѣ А. Мендельсбурга, 4) въ банковомъ домѣ Blau et Epstein и 5) въ Банку для торговли и промислу; въ БРОДАХЪ: въ банковомъ домѣ Nathansohn et Kalir; во всіхъ повѣтовихъ мѣстахъ краю въ бюрахъ Выдѣлу повѣтовихъ.

Результатъ субскрипції зостане оголошений въ публичныхъ письмахъ. Въ случаю надвижки наступить сорозмѣрна редукція субскрибованихъ сумъ, однакожъ зъ виключенiemъ цѣлковито покритихъ зголошень субскрипційнихъ въ хосенъ фондовъ, зостаючихъ въ зарядѣ Выдѣлу краевого.

2) Въ дніяхъ призначенихъ до публичної субскрипції установляє ся емісійний курсъ облигаций пожички краєвої по 90 за сто, т. е. субскрибентъ достане за 90 злр. въ банкнотахъ австрійской валюти $4\frac{1}{2}$ процентову облигацию галицкої пожички краєвої въ іменній вартості 100 злр. в. а., або за капиталъ, пожичепій краєви, буде побирати 5%, не рахуючи зиску, який буде мати зъ льсованю облигаций.

3) Субскрибенты мають зложити при субскрипції титуломъ кавція 10% субскрибованихъ квотъ номінальнихъ готовими грошими, або въ панерахъ, потованыхъ на биржѣ. Въ першому случаю кавція зостане принита на рахунокъ другої рати цѣни емісійної, а въ другому случаю зостане звернена по заплаченю тоїжъ рати.

4) Емісійну цѣну облигаций буде субскрибентъ обовязаний зложити въ мѣстці довершеної субскрипції въ двохъ рівнихъ ратахъ по 45 злр. в. а., першу дні 4. Липня, а другу дні 15. Жовтня 1883.

5) При выплаченю кавції и рати на сплату емісійної цѣни за облигаций пожички краєвої зъ р. 1883 будуть пріймати ся шестипроцентовій облигаций пожички краєвої зъ р. 1873 за готовий грошъ по курсѣ 101 злр. 50 кр. в. а.

6) По заплаченю першої рати достануть субскрибенты квити тымчасовій, вѣдповѣдаючі що до серії и числа субскрибованихъ облигаций. На вѣдворотній сторонахъ квитовъ будуть потованій ратальний сплати, довершений на рахунокъ належитості за субскрибованій облигациї.

7) По заплаченю другої рати зостане тымчасовий квигъ замѣнений на $4\frac{1}{2}$ процентову облигацию пожички краєвої зъ р. 1883 тої самої серії и числа съ купонами. Субскрибентамъ, котрій вѣдь разу при субскрипції зложили цѣлу цѣну емісійної, зостануть виданій облигациї съ першимъ купономъ, платнимъ 1. Листопада 1883, а тымъ, котрій въ ратахъ сплачували цѣну емісійної, съ першимъ купономъ, платнимъ 1. Мая 1884, при чѣмъ однакожъ буде имъ виплачена сума, вѣдповѣдаюча вѣдсоткамъ вѣдь виплаченыхъ ратъ въ стосунку по 5 вѣдь ста зъ *pro rata temporis*.

8) Субскрибентъ, котрій не додержить котрого-будь речинця, визначеного Выдѣломъ краевымъ на сплату рати, має оплачувати въ протягу шести мѣсяцівъ рахуючи вѣдь дні платності рати по $4\frac{1}{2}\%$ вѣдь залеглої суми, а по беззупішномъ упливѣ тихъ шести мѣсяцівъ тратитъ право до вѣдборання облигаций зъ числопомъ въ квитѣ, кавція же, зложенія на забезпеченіе сплати рати, переходить на власність фонду краевого.

Зъ Выдѣлу краевого Королевства Галичины и Володимирии съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ.

У ЛЬВОВѢ дні 19 Цвѣтия 1883.

(1—3)

GROTT.

НА РАТЫ

продаемъ, и то на 12 мѣсячну сплату ратами золоти и срѣбній годинники ремонтуари неძелевій, сальоновій и покоєвій, такоже французскій и американській годинники съ гравюрами привадами и безъ нихъ. Крімъ того брилянтov и золоті перстеній, ланцушки, медаліони, крестики и гарнітури.

Товаръ висылаємо кождому замовлюючому безъ робжнїй сїй часъ по присланю *першої рати*. Цѣники съ 250 вѣдрами, котрій служать до вибору и мѣстятъ въ собѣ условія плати, висылаються заразъ лишь по присланю напередъ 20 кр. въ маркахъ (въ листѣ) на оплату поштову. Запитанія або кореспонденції не будуть уваглюдні.

АДРЕСА:

Uhren- und Goldwaaren - Allianz.
Wien. I., Hafnersteig 3.
Филиї въ Парижі, Лондоні и Бруксели.

ПѢВЕЦЬ ЦЕРКОВНЫЙ

умѣючій такоже спѣвъ хоральний зъ ногъ пошукує мѣсца пѣвца церковного въ мѣстѣ, где мѣгбы устроїть хоръ музикальный.
Адреса: Петро Бялецкій въ Підгайцяхъ. (1—2)

РЕСТАВРАЦІЯ

Г. ФЛЯЙШМАНЪ
тамже получати можна:
ХОРОШІЙ И ВКУСНІ СТРАВЫ,
ВИНА австрійскій,
венгерскій и французскій,
знаменитій старый
МЪДЪ,
ПИВА различній,
якъ такоже
розличній роды
ГОРЬВКИ

Постараюся бити о хорошу и вкусну кухню, а якъ давнійши, такъ и теперъ задачею его буде: П. Т. Руекъ Публицѣ, що закрыває свою "Реставрацію" за живописю рогаткомъ и открыває нову за рояль ул. Каминского ч. 6 въ улицѣ Краковской ч. 25 підъ

„Срѣбною барылкою“.

Постараюся бити о хорошу и вкусну кухню, а якъ давнійши, такъ и теперъ задачею его буде: П. Т. Руекъ Публицѣ, що закрыває свою "Реставрацію" за живописю рогаткомъ и открыває нову за рояль ул. Каминского ч. 6 въ улицѣ Краковской ч. 25 підъ

„Срѣбною барылкою“.

Постараюся бити о хорошу и вкусну кухню, а якъ давнійши, такъ и теперъ задачею его буде: П. Т. Руекъ Публицѣ, що закрыває свою "Реставрацію" за живописю рогаткомъ и открыває нову за рояль ул. Каминского ч. 6 въ улицѣ Краковской ч. 25 підъ

Прасованій др҃ожджъ
зъ славної фабрики Ад. Иг. Мавтпера и Сина въ Вѣдѣ
поручас
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ
въ торговли корѣнної
Кароля Баллабана во ЛЬВОВѢ
При сїй случайності звертаю увагу, що торговій же-
дівскій на провінції по причинѣ пріпадаючихъ світ-
др҃ожджъ продавати не будуть.
Высылка виснована дні 10 (22) цвѣтия. О скі-
рѣ замовлення упрашаю. (5—6)